

biorstwach, podległych jednostkom nadrzędnym określonym w ust. 1, jest wyższa od przekroczeń funduszu plac, ma miejsce w jednostce nadrzędnej oszczędność funduszu plac.

4. Przekroczenie funduszu plac w skali ministerstwa ma miejsce wówczas, gdy suma przekroczeń funduszu plac zarządów lasów państwowych oraz Centralnego Zarządu Leśnej Produkcji Nierzecznej jest wyższa od sumy oszczędności funduszu plac wymienionych jednostek nadrzędnych.

§ 9. 1. Jeżeli przedsiębiorstwo leśne wykazuje systematyczne przekroczenia funduszu plac lub gdy przedsiębiorstwo posiada poważne zobowiązania z tytułu niewyogospodarowania oszczędności na pokrycie tych przekroczeń, jednostka nadrzędna z własnej inicjatywy lub na wniosek oddziału banku powinna przeprowadzić szczegółowe badania gospodarki funduszem plac w przedsiębiorstwie i podjąć środki w kierunku prawidłowego ukształtowania tej gospodarki.

2. W przypadku stwierdzenia świadomego łamania dyscypliny plac jednostka nadrzędna powinna w stosunku do osób winnych wyciągnąć konsekwencje służbowe, a w razie

stwierdzenia przestępstwa przekazać sprawę organom powołanym do ich ścigania.

§ 10. 1. Narodowy Bank Polski ma prawo sprawdzania prawidłowości i rzetelności przedkładanych przez przedsiębiorstwa leśne dokumentów, jak również badania gospodarki funduszem plac przedsiębiorstw leśnych.

2. Jednostki nadrzędne obowiązane są stosunkować się do uwag i propozycji Narodowego Banku Polskiego w ciągu 4 tygodni.

§ 11. Szczegółowy tryb bankowej kontroli funduszu plac oraz dokumenty potrzebne bankowi do sprawowania tej kontroli określi instrukcja Prezesa Narodowego Banku Polskiego.

§ 12. Na wniosek Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego Prezes Narodowego Banku Polskiego może ustalić wyjątki od zasad określonych w niniejszym zarządzeniu.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1957 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

359

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 6 lipca 1957 r.

w sprawie określenia czasu trwania poszczególnych rodzajów budynków dla ustalenia okresu amortyzacji nakładów poczynionych przez organy administracji państwowej lub jednostki gospodarki uspołecznionej na wykończenie lub nadbudowę tych budynków.

Na podstawie art. 12 ust. 1 dekretu z dnia 10 grudnia 1952 r. o wykańczaniu budowy i nadbudowie niektórych budynków mieszkalnych (Dz. U. Nr 49, poz. 325) oraz § 5 ust. 2 uchwały nr 27 Rady Ministrów z dnia 15 stycznia 1955 r. w sprawie zasad i trybu przyznawania odszkodowania za przejęte budynki wykończone lub nadbudowane oraz zasad ustalania okresu amortyzacji kosztów wykończenia lub nadbudowy budynku (Monitor Polski Nr 7, poz. 70) zarządza się, co następuje:

§ 1. Czas trwania poszczególnych rodzajów budynków wykończonych i nadbudowanych przez organy administracji państwowej lub jednostki gospodarki uspołecznionej na podstawie dekretu z dnia 10 grudnia 1952 r. o wykańczaniu budowy i nadbudowie niektórych budynków mieszkalnych (Dz. U. Nr 49, poz. 325) określa załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych
S. Pietrusiewicz

— Załącznik do zarządzenia Ministra
— Budownictwa i Przemysłu Materia-
— łów Budowlanych z dnia 6 lipca
— 1957 r. (poz. 359).

Typ budynku i rodzaj jego konstrukcji	Czas trwania w latach
I. Budynki zastępczo wykończone	
1) o konstrukcji murowanej z cegły o grubości muru 1 1/2 cegły (38 — 41 cm) wżwyż ze stropami ogniotrwałymi	100—125
2) o konstrukcji ścian jak w pkt 1 ze stropami nieogniotrwałymi	85—100
3) o konstrukcji ścian drewniano-ceglanych (mur pruski) lub z drewna o konstrukcji szkieletowo-ryglowej obitej deskami	30— 50

Typ budynku i rodzaj jego konstrukcji	Czas trwania w latach
4) ze ścianami z bali drewnianych o konstrukcji wieńcowej	60— 70
II. Budynki zastępczo nadbudowane	
1) o konstrukcji ścian jak pod I pkt 1 ze stropami ogniotrwałymi	75—100
2) o konstrukcji ścian jak w pkt 1 ze stropami nieogniotrwałymi	60— 75

Uwagi: 1. Wyznaczając okres amortyzacji po zaliczeniu budynku do odpowiedniej kategorii należy przyjmować przy stanie dobrym i należyтым użytkowaniu czas trwania budynku zbliżony do granicy górnej.
2. Przy stanie gorszym i nienależytych lub trudniejszych warunkach eksploatacji budynku należy przyjmować czas trwania budynku zbliżony do granicy średniej przeciętnej lub granicy dolnej według tabeli.
3. Sprawa określenia czasu trwania budynków wybudowanych z elementów zastępczych lub prefabrykowanych zostanie unormowana odrębnym zarządzeniem.